

Meid uskus pühaks rahwaks tee,
Et hoiame end Sinuſe,
Ja ühenda meid üheks.
Pühade osasaamises,
Mis palwes ja So lootuses,
Anna, mis õigeks rõõmuks.

Ja selle peäle juhata
Meid igapäew, oh Jumal, Sa,
So heldest armust, ise,
Sel aastal, mis nüüd algame,
Et kogu hingel saaksime
Ja taewa päranduse.

Lugemised.

Tallinna asutamine.

Kus Tallin seisab, oma alewite, rohuaeade, sakste suimajade ja heinamaadega, seal ei olnud wanal aeal muud, kui paks mets, soo ja räga. See rahwas, mis siin maa sees elas, oli keele poolest seesamma, mis praegugi weel siin elamas on, aga tema oli alles harimata, toores ja taltfimata. Kõik olid wõera jumala teenrid, ja rannaja Saaremaa rahwas olid pealegi ühed kuulsad ja kardetawad mereriisujad, kes sagedaste Saksa- ja Rootsimaa randade peale langesid, seal riisusid, põletasid ja suuremat sugu rahwast ja noori inimesi enesele pärisorjaks ärawedasid ehk ka wangi wiisid, et neid nende suguwõsa jälle suure hinna pärast pidi äralunastama. Seda oli mitukord ka Taani kuningate ette kaebatud; kutsusid ka Riia-linna rahwas, kes 70 aastad enne Tallinna ülesehitamist